

تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن بر عملکرد گیاه خردل هندی در دو فصل کاشت پاییز و زمستان

مرتضی سیاوش^{۱*}، پیمان زندی^۲

۱- استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور، ایران

۲- موسسه محیط زیست و توسعه پایدار در کشاورزی، علوم کشاورزی آکادمی چین، بیجینگ، چین.

چکیده:

به منظور بررسی اثر مقادیر مختلف نیتروژن بر صفات زراعی گیاه خردل هندی رقم parkland آزمایشی در قالب بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در منطقه تاکستان در سال زراعی ۹۵ - ۹۴ انجام گرفت. در این آزمایش دو تاریخ کاشت پاییزه (۹۴/۷/۱۰) و زمستانه (۹۴/۱۲/۱۰) به عنوان عامل اصلی و عامل فرعی شامل کود نیتروژن خالص در پنج سطح ($N_1=0$, $N_2=50$, $N_3=100$, $N_4=150$, $N_5=200$ کیلوگرم در هکتار) از منبع اوره مورد بررسی قرار گرفتند. در این آزمایش صفات عملکرد دانه، شاخص برداشت، وزن هزار دانه، عملکرد بیولوژیک اندازه گیری شدند. نتایج نشان دادند اثر ساده کود نیتروژن و تاریخ کاشت و اثر متقابل این دو عامل در صفات مورد بررسی در سطح ۱ درصد معنی دار بودند. مقایسه میانگین ها با روش دانکن نشان داد بهترین سطح تیمار کودی نیتروژن ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار و بهترین تاریخ کاشت، کشت پاییزه پیشنهاد می شود. به طور کلی افزایش مصرف نیتروژن تا ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار در تاریخ کاشت پاییزه منجر به تولید حداکثر عملکرد در واحد سطح شد.

واژگان کلیدی: تاریخ کاشت، خردل هندی، عملکرد، گیاه دارویی، نیتروژن.